

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 160.

Anden Session.

47de Møde.

Onsdagen den 11te December.

(Fortsat).

Ordføreren (fortsat): Jeg troer, at der virkelig kun er Valget imellem at forkaste alle vore Indstillinger eller at antage dem; forkastes de, saa forbliver Lingen i sin nuværende uordnede Tilstand, som Formanden havde troet maatte ophøre, fordi det er Thinget af Bigtighed at sikke sig Afgang til Brugen af gode Kræfter og herved at faae noget mere Fast, saa at man ikke i et givet Øieblik t. Ex., uagtet man ikke vilde det, blev tvungen til at opgibe hele Tidenen.

Nørgaard: Da jeg tidligere her i Thinget har været med at stille et Forslag, som gik ud paa at spare, maa det nu være mig tilladt at gjøre en ganske kort almindelig Bemærkning, førend jeg gaaer over til at imødegaae de Paa-stande, som ere gjorte mod mit Forslag; det er nemlig for ikke at blive misforstaaet, at jeg vil gjøre Thinget opmærksom paa, hvortil jeg sigter med disse Besparselser. — Jeg mener nemlig for det første, at man i det mindste skulde udstryge endeel af de Summer, som udrædes af Statens Kasse til ganske private Folk, og for det andet mener jeg ogsaa, at dem, som faae saa ualmindelig Meget, bør der trækkes noget fra, og endelig er det for det tredje min fulde Dørbetvilling, at der er endeel, som virkelig faae for lidt, og dem bør man lægge lidt til. Det er min Mening med Besparselser, og andre Hensyn har jeg ikke taget, naar jeg har talt om Besparselser, og denne Mening vil jeg være bekendt baade her og paa ethvert andet Sted. Men nu kommer det jo an paa, om det ikke ogsaa kan antages, at 10 à 1200 Rbd. er en antagelig Betaling for 5 Maanedes Arbejde; dette overlader jeg ganske til den

ærede Forsamling at bedømme. Det er reent statsoeconomiske Hensyn, som have ledet mig til at stille Forslaget, det er ikke personlige Hensyn; jeg har aldeles ikke noget imod Personerne. Naar nu den ærede Rigsdagsmand fra Holbæk Amts 2det District (Tscherning) har sagt, at Præsterne skulde kun prædike for dem selv, derimod Bureauchefen skulde prædike for os allesammen, da er jeg af en ganske modsat Mening; thi jeg holder for, at Præsterne maae prædike for mange, og derimod Bureauchefen har slet ingen at prædike for; men det er nu Noget, jeg ikke vil gaae videre ind paa, da Enhver jo er berettiget til sin Anskuelse, og jeg skal saaledes ikke videre indlade mig paa denne Sag.

Monrad: Hvis den ærede Forslagsstiller kunde være stikker paa at skaffe alle disse Forretninger behørigt besørgede, skulde jeg ikke have Noget imod at gaae ind paa hans Forslag. Var den ærede Forslagsstiller vor Formand, og han sagde: Jeg kan skaffe disse Forretninger besørgede for den og den Betaling, saa skulde jeg villig stemme for saa lave Summer, som han maatte gjøre Forslag til; men, naar nu Formanden erklærer, ikke at kunne for en lavere Betaling skaffe dem besørgede af En, som kjen-der alle de Forhold, der komme i Betragtning, stiller Sagen sig jo dog ganske anderledes. Forøvrigt er det jo heller ikke sagt, at vi ville kunne faae Forretningerne udførte for disse lavere Summer; det kunde jo meget vel være, at vi i saa Fald aldeles ikke fik Nogen til at udføre dem, eller i alt Fald ikke fik Nogen, der kunde udføre dem paa en tilfredsstillende Maade, og jeg maa herved erindre om det Sande, som dog virkelig ligger i, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2det District (Tscherning) bemærkede, nemlig, at Bureauchefen i Virkeligheden maa have et saa-